

18.3.2012
3/12 144
20. ROČNÍK

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

POSTNÍ ÚVAHA: Jan 19,23-24

23 *Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten byl beze švů, od shora vcelku utkaný.*

24 *Řekli mezi sebou: "Netrhejme jej, ale losujme, čím bude!" To proto, aby se naplnilo Písmo: "Rozdělili si mé šaty a o oděv můj metalí los." To tedy vojáci provedli.*

Milí bratři, milé sestry,

rád bych Vás pozval k zamyšlení nad jedním detailem z Ježíšových posledních pozemských okamžiků.

Evangelista Jan nám vypráví o tom, jak si vojáci rozdělili Ježíšovy šaty pod jeho křížem. To se dovídáme ze všech evangelií. Ale podle Jana Ježíši zbýval ještě jeden šat. A ten nás nyní bude zajímat. Je to „chitón“, oděv, který nosil izraelský velekněz. Ježíš je tedy na kříži představen jako velekněz. Velekněz, který obětuje sebe sama za všechen lid.

Je to spodní, vnitřní šat, což znamená, že na první pohled tento šat nebyl vidět. Stejně tak se může na Ježíšovo ukřižování člověk dívat: zvenčí, anebo zevnitř. Zůstat na povrchu, anebo prohlédnout do hloubky toto tajemství víry. Nám bylo z milosti Boží dáno hledět na Kristův kříž zevnitř a do hloubky. Vidět v něm velekněze nové smlouvy mezi Bohem a člověkem. *To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, který nemusí jako dřívější veleknězi denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.* (Žd 7,26n)

Na rozdíl od vojáků, i od mnohých našich současníků, kteří dosah této velikonoční události zatím do hloubky neprožili, my v ukřižovaném Ježíši poznáváme jedinečného prostředníka mezi svatým Bohem a hříšným člověkem – je to právě ten velekněz, *kterého jsme potřebovali.* Za to bychom neměli nikdy přestat Bohu děkovat a chválit jej. Ale také by nás měla přímo spalovat touha přivést k takovému prohlédnutí (k víře v Ježíše-Velekněze) ty, kteří prozatím hledí na jeho kříž a nevidí nic, nevidí v něm svou spásu.

Onen spodní šat byl z jednoho kusu látky. Vojáci jej proto neroztrhali, ale losovali o něj. V tom můžeme vnitřním

zrakem vidět jednotu církve, hlubokou jednotu všech křesťanů, kteří v Kristově oběti přijali nový život. V Kristu jsme jedno. A žádná vnější, světská moc (zde v podobě vojáků), žádné zlo tuto jednotu nemůže roztrhat na kusy. A proto je velmi smutné, když tento oděv, Kristovu církev trháme na kusy my sami – třeba hádkami a spory ve sborech, neochotou odpustit bratru či sestře, pomluvami a naschvály kolikrát i mezi presbytery. Pamatujme na to právě v postním období – jsme z jednoho kusu! Amen.

PK

Nyní je čas příhodný

Jedna z mých raných dětských vzpomínek se váže ke kostelu. Nebylo mi tehdy víc než nějaké 4 roky. Vstoupily jsme s matkou do malé chrámové předsínky, kde na zdi u stropu visel krucifix. Kříž a na něm umučený Kristus. Strnula jsem na místě a prohlížela ten podivný výjev. Nikdy předtím jsem nic takového neviděla. Byla jsem dítě ze samoty a nevěděla jsem nic o Ježíši, o ukřižování, ani o symbolech. Myslela jsem si, že to, co vidím, je živá realita. Bledé zsinělé tělo, hlava pokleslá ke straně, krvavé rány. Ten člověk přibitý na kříži vyjadřoval utrpení, budil soucit a lítost. Pohled, při kterém se svíralo srdce. Prožitek, který jsem neuměla zařadit.

V tu chvíli jsem si vzpomněla, jak jsem jednou doma pozorovala svého otce, když opravoval dvířka králíkárně, aby králíci neutekli. Upevňoval mezi laťky nové drátěné pletivo. Když ostré špičaté hřebíky pronikly dřevem, otec je vždy ranou kladívka ještě na druhé straně zajistil, aby dobře držely a neviklaly se. Také jsem tehdy vzala kladívko do ruky, potěžkávala a zkoušela s ním ťukat. Líbilo se mi to a chtěla jsem pomáhat. Ale otec řekl: „pozor, nedávej mi sem prstečky, ať tě neklepnu. To bolí“.

Byla jsem hodně malá, ale tam v kostele jsem si uvědomila, že mít takové veliké hřeby přímo v rukou a v nohou musí být nesnesitelné. A ještě ta podivná věc okolo hlavy. Vypadalo to trochu jako můj věneček z pampelišek, se kterým jsem kdysi běhala po louce a hrála si na princeznu Slavěnu. Ale tohle bylo jiné. Ty dlouhé pichlavé trny a ta krev, stékající po bledém obličeji!

Snad nejvíc ze všeho mě udivovalo, že tomu nikdo z přítomných nevěnoval pozornost. Lidé procházeli předstíňkou, vycházeli a vycházeli z chrámu, chodili nevšimavě sem a tam, jako by se nic zvláštního nedělo. Nikdo se nezastavil, nikdo nic neříkal, každý si šel po svém. Ptala jsem se matky, co to znamená, ale ona mi šeptem odpověděla, ať jsem potichu a neruším. Že to je Pán Ježíš a že to tak musí být. Nic jsem nechápala, ale přemýšlela jsem, co s tím. Že by tam ten pán měl zůstat, to mi připadalo nemyslitelné. To přece nejde, člověk má normálně chodit po zemi a ne viset přibitý, mělo by se mu asi nějak pomoci. „Jak by bylo vám, kdybyste tam viseli?“ divila jsem se v duchu a rozhlížela se po lidech. Viděla jsem, že kříž je vysoko a že ani ze židle bych ke stropu nedosáhla. Tak asi proto jdou všichni raději pryč, když nemůžou nic udělat..

Vzpomněla jsem si, že máme doma dřevěné žebříky. Jeden z nich byl hodně dlouhý, sahal až do koruny vzrostlého stromu, trhali jsme z něj třešně. Ten by se nehodil. Ale ten druhý, kratší, ten by byl možná dobrý. Jak jen ho dostat z našeho domu za městem, pěšky až sem? Byl to pěkný kousek cesty. Vrtalo mi to celé hlavou, ale byla jsem zvyklá nerušit, protože dospělí mají hodně všelijakých starostí. Nakonec jsem se smířila s tím, že to tak prostě musí být a dala jsem pokoj. Škoda, že mi tehdy nikdo nevysvětlil, že ten umučený Pán už je dávno v nebi, u svého Tatínka, v království lásky a radosti, kde je mu dobře.

Trvalo to několik desítek let, než jsem i já pochopila, že Pán Ježíš Kristus se nechal přibít na kříž dobrovolně, v poslušnosti vůle svého nebeského Otce. On nesl na svém těle hřích celého světa, aby nás zachránil. Proč? *Neboť Bůh tak miloval svět, že Syna svého jednorozného dal, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*

Zemřel nejen pro lidi, kteří si tohoto činu vážili, ale i pro ty, kteří zatím jenom bezmyšlenkovitě procházejí kolem. Mnozí berou Jeho oběť jako samozřejmost, na které není nic zvláštního. Ale Jeho slova: „*Dokonáno jest!*“ zní dodnes pro všechny. Je to dar, který je nabízen každému člověku jmenovitě. Je ovšem jen na každém z nás, jestli jej pro svůj život osobně přijmeme, nebo ne. *Vždyť: Nyní je čas příhodný, nyní je den spásy.*

Karla Došková

Jaroslav Adámek – To nejkrásnější vás teprve čeká... (II. část)

2) K čemu nás On povolal?

Především nás povolal ku pokoji. (1K 2,15) Pán Ježíš zaslíbil: pokoj svůj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám. Ne jako svět dává, Já dávám. (J 14,27) Tento pokoj Boží, který převyšuje všeliký rozum lidský, je velkým Božím darem už pro náš pozemský, časný život. A ten nás bude provázet jako ovoce Ducha svatého až do věčnosti. Ale On nás povolal ze tmy hříchu našeho života v předivné světlo své. (1Pt 2,9) Za jakým účelem tak učinil? Nejprve nás povolal ke svatosti už zde na této zemi. (1Pt 1,15) Ale to Mu nestačilo, nýbrž nás také povolal k věčné slávě (1Pt 5). Chtěl, abychom nejen patřili na Jeho slávu, kterou mu dal nebeský Otec (J 17,24), ale ta-

ké abychom se na této slávě sami podíleli. (J 1,22) Je možné, abychom se my, hříšní lidé takto podíleli na tého nebeské slávě? Je to jistě podivné, ale on to zaslíbil a Jemu smíme věřit. Nemělo by toto slavné povolání býti 14,16-17 pro nás předmětem veliké radosti a vděčnosti? Jak můžeme vědět o tomto povolání? Skrze evangelium Ježíše Krista (2Te 2,14). Ale víte, k čemu jsme ještě povoláni? K večeři svatby Beránkovy (Zj 19,9). Dovedeme si představit tu slávu, která nás očekává?

3) Co všechno nám On zaslíbil?

Vyposlechněme si několik vzácných zaslíbení především z úst samého Syna Božího_ On nám zaslíbil nejen pro tento pozemský život ale pro celou věčnost životního průvodce v podobě Ducha svatého. U L 11,13 čteme: Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré věci dávatí dětem svým, čím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého vám, kteří o něj prosíte. J 14,16n: A já prositi budu Otce a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky. A poněvadž vás přijal jako královské děti, má pro nás připraveny také královské koruny. Je to především koruna spravedlnosti: tak to čteme ve 2Te 4,8: Zatím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mě, ale i všem těm, kteří milují to slavné přístří Jeho. 1Pt 5,4: A když se ukáže Kníže pastýřů, vezmete tu neuvadlou korunu slávy. Zj 2,10: Budiž věrný až do smrti a dámť korunu života. I když koruna slávy není určena pro všechny věřící, koruna života patří všem. I když cítíme, že nejsme nijak hodni všech těchto Božích zaslíbení, nechť je každému z nás největší útěchou zaslíbení Pána Ježíše Krista: J 5,24: Amen, amen, pravím vám, že kdo věří tomu, který mne poslal, máť život věčný a na soud nepřijde, ale přešel ze smrti do života. Věříš-li tomu? To nás zbavuje každého strachu a dává velikou naději pro věčnost. J 2,5.

Jaroslav Adámek (kurátor přerovského sboru v letech 1952-72)

Přednáška a beseda s Davidem Římanem

Dne 13. 3. 2012 jsme uspořádali přednášku a besedu s Davidem Římanem. Kolem této přednášky jsme měli určité potíže, modlili jsme k Pánu za to. Někdy pořádáme nějakou akci a stává se, že lidé ji bojkotují. Měl jsem strach i proto, že termín přednášky musel být posunut. Pán se však k komu přiznal. Přednášky se zúčastnilo 23 lidí z Katolické církve, z Armády spásy, z Církve adventistů sedmého dne, a z Českobratrské církve evangelické, která byla zároveň pořadatelem.

S Davidem se znám od doby, kdy jsme s ním spolupracovali v rámci studijního projektu ve škole Potenciál v Hradci Králové. V Přerově máme dobrou ekumenu a pastoři našich sborů se pravidelně setkávají. Ekumenické akce jsou hojně navštěvovány. Přerov ovšem je problematické město: 47.000 obyvatel a převážná většina nevěřících. Co do počtu proherních automatů vyniká nad jiná města. Je tady 14 % nezaměstnanost, problémy s romskou komunitou, alkoholismus, gemlérství a drogy.

Chtěli jsme přivádět lidi ke Kristu a v minulosti jsme pořádali tři neúspěšné evangelizace. Chtěli jsme jít do škol, ale většinou nás tam ředitelé nepustili.

Právě proto jsme očekávali od Davida Římana, že se s námi pondělí o zkušenosti. David však předčil moje očekávání. Výborně nás vyučoval, co máme dělat my. Měl výborný profesionální přístup a neuvěřitelnou schopnost improvizace. Velmi nás zaujalo uvedení mnoha případů z jeho bohaté 15-leté praxe. Ovšem udělal to takovým způsobem, že to akceptovali účastníci přednášky ze všech přítomných církví. Byli pro tuto formu evangelizace nadšení. Velmi nás povzbudilo, že dokáže přinést program, se kterým je do školy ředitelé pustí. Na přednášce bylo i několik učitelek. Ptaly se, jakým způsobem mají pracovní tým poznat. Rozhodně všichni měli zájem o navázání další spolupráce s „Exit tours“. Dokonce i ti, kteří jsou jinak velmi kritičtí, mi řekli, že je to velmi oslovilo a mnoho se z přednášky naučili. Lidi poprvé v životě slyšeli, že mají být trpěliví, jak přistupovat k nevěřící mládeži. S tím moc zkušeností nemáme. Pochopili jsme, že velký důraz bude na práci místních církví.

Davidova přednáška a beseda byla výborná, moc nás obohatila. Přejeme mu hodně Božího požehnání do další práce na Pánově vinici.

Vladimír Došek

Jaroslav Čermák – Vánoční článek (II.)

Nadpis tedy je: „Zázračný štědrý den podle rodiny Maškových,“ já jsem vstala už před pátou ráno a už od té chvíle pro mě začal maratón. Jedinou věc, kterou jsem nemusela dělat, bylo pečení. Měla jsem tu čest před týdnem strkat těsto do trouby. Vonící cukroví už bylo na stole, cca 4 druhy cukroví. Za okny byla bílá tma, jen svítily lampy, venku osvětlovaly zasněžené chodníky, silnice byly jako každý rok samozřejmě neodhrnuté. Zapínám nazdobený stromek, jedli, kterou Roman koupil v krámku u lesa. Házím kapří hlavy do kastrólu, zapínám sporák, ejhle co na mě čučí z hrnce, zapoměla jsem vyškrábnout kapříčkovi očka; a je to, kukadla už má v záchodové míse. Už je po osmé hodině, slunko se dere zpoza mraku, ale bude to mít hodně těžké. Navíc byl

smog a tím pádem mlha jak mlíko, musím si pohnout kostrou, na oběd přijdou děda a babička, alias moji rodiče. Slyším něco v pokojíku, už jsou venku z postele, „děcka, na stole je připravená křupavá vánočka s plno hrozinkami a ořechy, v hrnku na zapití teplé kakao.“ Usedají ke stolu, v rádiu každou chvíli hrají koledy, snídaně do nich vletěla jak včerejší neplánovaná druhá večeře, kdy tajně šli na bombony, to jsem zjistila bohužel až pozdě, když celý pytlík byl už pryč, pak jsem je hnala do lůžka, bylo okolo 22 hodin. Po snídani běže sledovat vánoční program v televizi. Roman taky vstává, po snídani šel do práce něco zařídit, ale mě nedostane, vím, že to dělá vždycky na poslední chvíli, přece ví, že bude v obchodě třet aspoň hodinu, než dojde k pokladně. Na Štědrý den mají obchody velkou tržbu, když je nával tatínků a manželů, kteří jsou nepoučitelní, já mu radši nebudu nic říkat, nechám se překvapit.

Poslední část uvedeme v příštím čísle.

Zpráva kurátora za rok 2011

Milí bratři, milé sestry, pokoj Vám.

Máme dnes bilancovat loňský rok. Není to snadné, protože události posledních měsíců stíhají jedna druhou. Nicméně, pro mne je to důkazem, že Bůh s našim sborem jedná – žehná mu a počítá s ním.

Nejprve bych se zaměřil na téma modliteb. Jak praví samo Písmo, modlitby k Bohu skrze Ježíše Krista, přímlyvy, prosby a díkůvzdání jsou velice důležité. To, co se děje a co vidíme fyzickými očima, vzniká nejprve v duchovní oblasti. Je psáno - mnoho zmůže modlitba spravedlivého opravdová. My máme výsadu, ale i povinnost přicházet před Boží tvář a přimlouvav se za tento svět. Proto je pro každého křesťana tak důležité modlitby nezanedbávat.

My dva s naším bratrem farářem jsme si zavedli modlitební chvíli v úterý ráno v 6.30 hod., kam jste i vy všichni srdečně zváni. Naše schůzky měly zpočátku spíše pracovní charakter a předmětem modlitby byl chod sboru a věci s tím související. K tomu patří ovšem také modlitby za členy sboru. Za všechny ty, kdo sem chodí, za jejich srdce, aby žilo s Pánem. Aby víra lidí byla živá, vždyť Pán počítá s každým z nás. Sami jsme pak byli mnohokrát překvapeni, když jsme viděli, jak Bůh jedná. Začali sem chodit noví lidé, kteří říkají, že u nás cítí dobře. Náš sbor se stává oázou Božího klidu a Božího odpočinku. Vnímám to jako velikou změnu.

V poslední době tyto naše modlitby získávají nový charakter. Začal mezi nás totiž docházet vedoucí Armády spásy, Petr Janoušek. Naše modlitby se tak více upínají k městu, prosíme za všechny zdejší křesťanské církve. Další modlitební setkání, na které jste všichni zváni, bývá v pátek od 17.30 hod. Zde se přimlouváme spíše za náš sbor. Je zde prostor i pro modlitby za osobní problémy.

Patrně většina z vás ví, že jsem umírněný charismatik. To, že jsme se s bratrem farářem byli schopni vždy nějak dohodnout i přes rozdílné názory, jsem považoval za velkou Boží milost, které jsem si velmi vážil. Významnou událostí, která se dotkla našeho sboru je to, že letos v lednu náš farář Petr Kulík prožil křest v Duchu svatém.

To považuji nejen za významný předěl v jeho osobním životě, ale i v životě celého společenství. Jistě jste zaznamenali, že se to ihned projevilo ve způsobu jeho kázání. Někomu se možná nyní zdá Petrův výklad těžký, jinému naopak velmi blízký a srozumitelný. Co se vlastně stalo? Duchovní věci lze chápat jen duchem, na to rozum a naše vlastní inteligence prostě nestačí. Jde o to, že náš duch musí být nasměrován k našemu Pánu. To nás učí vidět věci skrze Ježíše Krista. Není to těžké, jen je třeba otevřít Pánu Ježíši své srdce a o tuto změnu jej poprosit. On to pro každého rád učiní.

Možná mnozí nevíte, že máme mezi sebou proroka. Uhádnete jeho jméno? Je to Josef Dvorský. Ten mi už před dvěma lety řekl, že Petr Kulík má před sebou velkou budoucnost, že se může stát i seniorem. Osobně i já věřím, že si Bůh Petra chce použít významným způsobem. Je tedy na nás, abychom správně rozpoznali Boží vůli. Petr mi totiž zhruba před rokem řekl, že se rozhodl i s rodinou změnit působiště. A tak jsme tuto věc nejprve předkládali Bohu na modlitbách. Na podzim jsme s tím seznámili staršovstvo a nyní to dáváme na vědomí celému sboru. Shledáváme v tom totiž Boží vůli. Pokud má někdo snahu Petra přemlouvat, aby si to rozmyslel, ať už k tomu má ty nejlepší důvody, měl by si nejprve položit otázku, jaká je Boží vůle v této věci. Více se sluší poslouchat Boha, než lidi.

Nyní je třeba, aby staršovstvo rozeslalo zvací dopisy kandidátům na nového faráře. Snažili jsme se vybírat takové, kterým v jejich původním sboru končí závazek. Ty, kteří se ozvou, pozveme, aby v našem sboru kázali a abychom se s nimi mohli seznámit. Z těch pak vybereme nového faráře. Zase hlavní věcí musí být poslechnout i v tomto Boží vůli. Proto prosíme i Vás, bratři a sestry, o modlitby za tuto důležitou věc.

Vím a chápu, že jsem mnohé z vás překvapil sdělením, že uvažujeme o zrušení kazatelské stanice v Kyselovicích. Byl jsem to já, kdo toto navrhl. Musím zde podotknout, že nechceme rodinu Šťastníkových opustit. Ovšem vezmeme v úvahu, že tuto kazatelskou stanici tvoří pouze jedna rodina a není ve výhledu naděje na zlepšení. Tato situace trvá již mnoho let. Proto bychom chtěli bohoslužby v Kyselovicích změnit na pastorační návštěvy. Případně vzhledem k tomu, že tato rodina nemá možnost kvůli zdravotnímu stavu přijet do sboru, pak tedy dělat zde domácí bohoslužby. Moje představa je taková, že bychom zde dělali pastorační návštěvu jednou za 3 měsíce, s domácími bohoslužbami a vysluhováním svatých Večeří Páně.

A co čeká náš sbor v tomto roce? Důležitou věcí, kterou prosím předkládejte Pánu na modlitbách, je výměna střešní krytiny, která začíná 1.června. V ten den bude také u nás probíhat Noc otevřených kostelů. Výhledově uvažujeme o některých dalších projektech, jejichž realizace ovšem závisí na času a možnostech sboru. Prozatím plánujeme s bratrem farářem vyučování na téma Modlitba. Také bychom rádi pravidelně pořádali modlitební setkání mužů.

Objevily se různé další projekty, sám jsem se do některých z nich zapojil. Tyto křesťanské programy mají za cíl

přivádět nové lidi do církve. My ovšem víme, že pokud tyto lidi nepřivede Duch svatý, jsou veškeré lidské snahy marné. Duch svatý ovšem si ty lidi přivede až tehdy, když bude náš sbor připraven. Domnívám se, že ten čas nastává. Každý z nás, kdo sem přicházíme, prodělává určitou vnitřní změnu. Duch svatý s námi pracuje. Bůh nás chce postavit do služby. Ta služba bude však odlišná od našich představ. V evangelické církvi se vždy říkalo, že si vážíme každé služby, ať už někdo káže, anebo uklízí. Co však Bůh dělá je to, že On nás povolává za diakony. Chce, abychom tak, jako tomu bylo v prvotní církvi, pomáhali a obsluhovali lidi, a zároveň s nimi vedli duchovní rozhovory. Ne společenskou konverzaci o počasí. Ale abychom jim pomáhali přiblížit se k Bohu. Takto jsem to pochopil z listu Efezským. A chtěl bych se s Vámi o to podělit. Každý z nás má od Boha svůj potenciál, každý z nás může být určitým způsobem apoštolem, zvěstovatelem evangelia, pastorem, učitelem, nebo prorokem. Ef 4/7-13

Vladimír Došek

Zápis z jednání schůze staršovstva dne 6.3.2012

přítomni: br. farář Kulík, Došek, Skalický, Dvorský
s. Zacpalová, Jehlářová, Čermáková, Stoklášková

Pobožnost: s. Zacpalová - zamyšlení nad textem T. Halíka z knihy „Divadlo pro anděly“ (život jako náboženský experiment)

- VSS 18.3.2012 – kázání, výroční zprávy o činnosti a hospodaření sboru, společný oběd

- dále pokračuje revize kartotéky (osobní návštěvy br. farářem, rozesílání dopisů členům nenavštěvujícím shromáždění)

- bratr farář navštívil kazatelskou stanici v Kyselovicích. Již delší dobu se ke shromáždění schází jen jedna rodina.

Po uvážení a vzájemné domluvě bude kazatelská stanice v Kyselovicích zrušena. Zrušení bude provedeno na základě rozhodnutí staršovstva a po odsouhlasení seniorátním výborem. V Kyselovicích se budou dále konat dle domluvy rodinné bohoslužby

- návrh br. faráře na uskutečnění sborového víkendu (15. – 17.6.)

Příprava na rekonstrukci střechy :

- z Olomouckého kraje došlo potvrzení dotace ve výši 500 000,- Kč
 - manželé Duškovi ze Vsetína darovali na rekonstrukci střechy částku 100 000,- Kč
 - bude provedeno výběrové řízení na zabezpečení stavebního dozoru (mimo jiné oslovíme firmu Ing. Kochty)
 Město Přerov požádáme o přímou dotaci
 - br. Skalický a Zacpal vyplní formulář žádosti o poskytnutí daru z JJ
 K dalšímu jednání se sejdeme 3.4.2012
 Schůze staršovstva byla ukončena ve 21.00 hodin modlitbou.

Zapsala: D. Čermáková

Páteční posty

V postní době 2012 jsme se rozhodli, že své modlitby za určité věci / lidi podpoříme (zintenzivníme) pátečními posty. Jsou před námi v tuto chvíli ještě 3 postí pátky, tedy 3 příležitosti k půstu: 23.3. (za naši církev – za ČCE); 30.3. (za Českou republiku); 6.4. (za Etiopii). Doufáme, že se zbývající pátky (nebo jiné dny) připojíte!

PŮST: Nejčastější otázky

1) *Kdy začíná a kdy končí jednodenní půst?*

Jsou v zásadě dvě možnosti. Někdo drží 24 hodinový půst - od západu slunce do západu slunce druhého dne. To znamená, že páteční půst začíná západem slunce ve čtvrtek a končí západem slunce v pátek (podle židovského, biblického počítání dní). Jiní začínají ve čtvrtek večer (večeří) a končí v sobotu ráno (snídaní).

2) *Co smím jíst a co smím pít při postu?*

Klasický půst znamená zdržení se jakéhokoliv pokrmu a pití čisté vody (maximálně bylinkového čaje). Ale jsou možné určité variace, zvláště tehdy, kdy k normálnímu fungování potřebujete neustále dodávat cukr. Tehdy můžete pít třeba džus aj. - prostě cokoli, co vám v tekuté formě dodá cukr.

3) *Co když jsem nemocný, beru prášky?*

Pak si půst modifikujte podle toho, jak Vám to bude vyhovovat a co Váš zdravotní stav dovolí. Někdo z toho důvodu pije vodu a jí suchý chléb. Někdo si vymyslí jinou formu postu - vzdá se toho, co užívá každý den a bez čeho nemůže být (například sladkosti, alkohol, televize). U těchto věcí ovšem potom doporučujeme dlouhodobý půst - třeba po celé postní období (jeden den je málo).

4) *Co když mi moje zaměstnání nedovoluje držet půst?*

Pak vstupte do postu o víkendu, v den, kdy nejedete do práce. Pátek není závazný. Anebo si vymyslete jinou formu postu (viz bod 3).

Postní sbírka na pomoc sirotkům v Etiopii

Cílem je pomoci nejchudším z chudých zajistit si základní dlouhodobou možnost obživy. Podporujeme etiopské ženy pečující o sirotky, oběti epidemie AIDS. Za poslední 4 roky jsme pomohli 29 rodinám na hranici přežití jen 5000 Kč stačí, aby měla rodina (vdova s dětmi) trvale z čeho žít. Nesbíráme milodary, učíme lidi se o sebe postarat. Podpora umožňuje ženám začít drobně

hospodařit. Dle zákona o veřejných sbírkách půjde minimálně 95% vybraných příspěvků přímo do Etiopie.

Svůj příspěvek můžete posílat na sbírkový účet
9371 9371 / 0300

Jen 5000 birrů (= něco málo přes 5000 Kč) pomůže osamělé ženě s dětmi nastartovat živnost.

Prvních 1000 birrů poslouží ke zorganizování kursu základních dovedností a k rozhodnutí, čím by se mohla v daném prostředí žít. (Často to bývá chov ovcí, koz nebo slepic, prodej ovoce, zeleniny nebo obilí na trhu, pečení placok či malý obchůdek.)

Zbývajících 4000 birrů je pak přímo určeno na rozvoj její drobné živnosti.

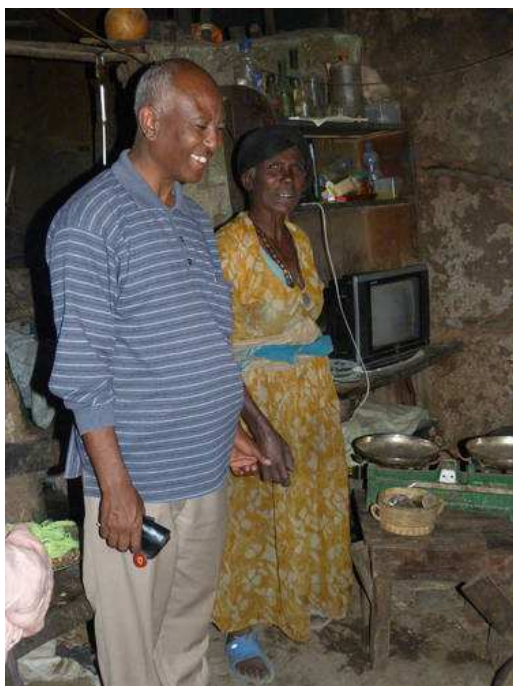
Projekt organizujeme společně s diakonií etiopské evangelické církve a místní samosprávou.

V našem sboru probíhá tato sbírka až do 8.4.2012!

Podnikající babička

Belynesh žila společně se synem a snachou. Syn zemřel před dvěma lety na AIDS, rok nato i snacha. Babička Belynesh zůstala se dvěma vnoučaty sama. Bez možnosti obživy. Díky projektu podporovanému Diakonií ČCE se naučila na trhu prodávat kukuřici, zeleninu a brambory. Z českého daru nakoupila zboží do začátku. Nyní už nechodí jenom na trh – z vydělaných peněz si postavila

vedle svého domu vlastní stánek. „Chtěla bych být ještě dlouho živa a při silách, říká, „ne kvůli sobě, ale kvůli vnoučatům. Děláním to kvůli dětem, aby vystudovaly a našly si slušnou práci.“

Milí přátelé v Kristu, letos přispíváme na rekonstrukci střechy našeho kostela, která má začít 1.6.2012. ČAS SE KRÁTÍ! Své finanční příspěvky můžete dávat s. pokladnici **Evě Jehlářové**, anebo můžete přispívat přímo na sborový účet **1882017369/0800**. Variabilní symbol: **2012**.

Pravidelná sborová setkání (březen - duben 2012)

Út	20.3.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	21.3.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		16.15 h	Mládež
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	22.3.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	23.3.		PŮST: Za naši církev (ČCE)
		17.30 h	Modlitební setkání
Ne	25.3.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově - R. Hanák
			<i>f. Kulík v Odrách a ve Fulneku</i>
		13.30 h	Bohoslužby v DS Tovačov
Út	27.3.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	28.3.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	29.3.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	30.3.		PŮST: Za Českou republiku
		17.30 h	Modlitební setkání
Ne	1.4.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově - pašije
Út	3.4.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
		19.00 h	Schůze staršovstva

St	4.4.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		16.15 h	Mládež
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	5.4.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	6.4.		PŮST: Za Etiopii
		17.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
			<i>(Velký Pátek)</i>
Ne	8.4.	8.30 h	Bohoslužby v Kyselovicích + VP
		10.00 h	Bohoslužby v Přerově + VP
			<i>(Neděle vzkříšení)</i>
Út	10.4.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	11.4.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	12.4.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	13.4.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	15.4.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově - káže
			<i>s. f. Alena Mynaříková (ČCSH)</i>
			<i>posezení po bohoslužbách</i>
Po	16.4.	9.00 h	Pastorálka v Přerově
Út	17.4.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	18.4.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	19.4.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	20.4.	9.30 h	Setkání duchovních - u Armády spásy
		16.15 h	Mládež
		17.30 h	Modlitební setkání
Ne	22.4.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
			<i>křest Lucie Dvorské</i>
		13.30 h	Bohoslužby v DS Tovačov
Út	24.4.	6.30 h	Ranní modlitební setkání
		15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	25.4.	10.00 h	<i>br. farář působí v nemocnici</i>
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	26.4.	9.00 h	Setkání maminek s dětmi
Pá	27.4.	17.30 h	Modlitební setkání
Ne	29.4.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1, 750 02 Přerov; **Telefon:** 604 708 768; **E-mail:** cce.prerov@gmail.com; **www:** cceprerov.estranky.cz
Číslo účtu: 1882017369/0800